

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

18 אפריל 2017

תמ"ש 1566-04-16 נ.ר.נ' א.ר.
 תמ"ש 46396-06-16 נ.ר.נ' א.ר.
 תמ"ש 18812-07-16 א.ר.נ' נ.ר.
 תמ"ש 64536-11-16 נ.ר.נ' א.ר.

בפני כב' השופט הבכיר איתי כץ

תובע נ.ר.

ע"י ב"כ עו"ד שלומית גבירצמן

נגד

נתבעת א.ר.

ע"י ב"כ עו"ד אורי דון יחיאל

בעניין הקטינה: ש.ר. ילידת 24.1.2008

חקיקה שאוזכרה:

[פקודת בזיון בית משפט](#)[חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962: סע' 18, 19, 25, 68](#)[פקודת הראיות \[נוסח חדש\], תשל"א-1971: סע' 20](#)

מיני-רציו:

* ביהמ"ש מאמץ את המלצות התסקיר הן לעניין דחיית תביעת האם להעתקת מקום מגורי הקטינה והן בעניין עדכון הסדרי הקשר בין האב והקטינה.

* משפחה – משמורת קטינים – שינוי מקום מגורים

* משפחה – הסדרי ראייה – תסקיר מומחה

* משפחה – הסדרי ראייה – טובת הילד

תביעת האב לעדכון הסדרי הקשר בינו לבין ביתם של הצדדים (כיום בת 9); תביעת האם להעתיק את מקום מגורי הקטינה ותביעת האב לצו מניעה המונע זאת; תביעת האב לפי פקודת בזיון בימ"ש, מן הטעם שהאם פעלה על פי הסדרי הקשר שהומלצו ע"י העו"ס בטרם ניתן להן תוקף של החלטה ומשכך, הפרה את הסדרי הקשר הקיימים בין האב לקטינה. כיום האם מתגוררת עם הקטינה בת', המרוחקת כ-50 ק"מ מ' עיר מגוריו של האב. האם מבקשת לעבור לפ' המרוחקת כ-80 ק"מ מ'.

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק:

העתקת מקום המגורים: האם מנמקת את רצונה במעבר בנימוק כלכלי – יוקר המחיה הקיים באזור מגוריה הנוכחי וכן בעובדה שאין לאם מערכות תמיכה במקום מגוריה, בעוד משפחתה של בת זוגה הנוכחית מתגוררת באזור אליו היא מבקשת לעבור ויש בידם לתמוך בה ובקטינה רגשית וכלכלית. האב מבקש כי ביהמ"ש לא יאשר המעבר וימנע אותו מן הטעם שהדבר יפגע בקשר בינו לבין הקטינה ובטובתה.

סעיף 18 לחוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופסות, קובע כי ככלל, קביעת מקום מגוריו של הקטין, ככל פעולה בעניינו, תיעשה תוך הסכמה משותפת של שני ההורים. בהעדר הסכמה, על ביהמ"ש להכריע במחלוקת בהתאם לעקרון טובת הילד, כקבוע בסעיף 25 לחוק. חוות דעת של גורמים מקצועיים הינה כלי עזר בעל משקל משמעותי והכרחי בתובענות מסוג זה. הגם שתסקיר עו"ס לסדרי דין, אינו בגדר חוות דעת כמשמעותה בסעיף 20 לפקודת הראיות, נקבע בפסיקה כי אין כל מניעה לייחס משקל לאמור בו ולראות בו כחוות דעת. ככלל, ביהמ"ש יאמץ את המלצת המומחים שאותם מינה, אלא אם כן קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל ממשי, המצדיקים סטייה מאותה המלצה.

במקרה דנא, לא נמצא כי קיימים טעמים נכבדים המצדיקים סטייה מהמלצות העו"ס בתסקיר, שלא לאשר את המעבר מהטעם שהמעבר עלול לפגוע לרעה בקשר של הקטינה עם אביה וכן כי הגדלת מרחק הנסיעה בין בית האב לבית האם עלול לפגוע בהגעת הקטינה למוסד החינוכי בשעה היעודה בימי ראשון וכן, במעורבות האב בחינוכה יפגע בקטינה ויגרום לה לטרטור. חשוב לציין לעניין זה את העובדה שהאב מתנייד באמצעות תחבורה ציבורית, שזמן הנסיעה בה תלוי, בין היתר, בשעת יציאת האוטובוס ועומסי תנועה. האם טענה כי האב יכול לעשות שימוש במכוניתם של הוריו כפי שהוא עושה לעתים אך ביהמ"ש סבור כי לא ניתן לבסס הסדרי ראייה קבועים על נכונות אקראית של צד שלישי שאינו צד להליך זה. לאור האמור ביהמ"ש מאמץ את המלצות התסקיר ודוחה את בקשת האם להעתקת מקום מגוריה.

התביעה לעדכון הסדרי הקשר: הסדרי הקשר בין האב לקטינה מתקיימים כיום בשלושה סופי שבוע בחודש. אין מחלוקת בין הצדדים כי יש לעדכן את הסדרי הקשר. ביהמ"ש מאמץ את המלצת התסקיר כי הקטינה תשהה בבית האב בכל סוף שבוע שני לסירוגין ופעמיים בחודש באמצע השבוע, השניים יפגשו בת' בשעות אחר הצהריים. כמו כן, נקבעו הסדרי הקשר בין האב לקטינה בתקופה החגים והחופשות. טענות האב כנגד המלצה זו נדחו. בהקשר זה נקבע בין היתר כי אין בהסתייעות בעו"ס מעיר מגוריו של התובע כדי לפגום בהמלצות התסקיר. כן נקבע כי העו"ס ביססה את המלצותיה על טובת הקטינה כמתחייב וכי התסקיר נותן משקל ראוי לצורך של הקטינה לשהות גם עם אימה בסופי שבוע וכן לצרכיה החברתיים של הקטינה בהתחשב בגילה.

התובענה לפי פקודת בזיון בימ"ש נדחתה. ביהמ"ש התרשם כי האם פעלה בתום לב ומתוך אמונה כי המלצות תסקיר הראשון אומצו וניתן להם תוקף של החלטה. הודגש לעניין זה כי טענת האב בכתב תביעתו מתייחסת לשבת אחת בלבד וסעד לפי פקודת בזיון ביהמ"ש, שהוא בעל סממנים פליליים, צופה פני העתיד ואינו עונש על העבר. ובסופו של יום אומצו המלצות התסקיר וקיבלו תוקף של פסק דין.

פסק דין

בפני ארבע תביעות שהגישו הצדדים:

תחילה, הגיש האב תובענה לעדכון הסדרי הקשר בינו לבין בתם של הצדדים (להלן: "הקטינה") (תמ"ש 1566-04-16) ולאחר מכן הגיש תובענה למתן צו מניעה קבוע שימנע מהאם להעתיק את מקום מגוריה של הקטינה מת' לפי (תמ"ש 46396-06-16). כחודש לאחר שהגיש האב תביעתו לצו מניעה, כאמור, הגישה האם תביעה להעתיק את מקום מגורי הקטינה לפי (תמ"ש 18812-07-16). כמו כן, הגיש האב תביעה לפי [פקודת בזיון בית משפט](#), מן הטעם שהאם פעלה על פי הסדרי הקשר שהומלצו ע"י העו"ס בטרם ניתן להן תוקף של החלטה ומשכך, הפרה את הסדרי הקשר הקיימים בין האב לקטינה (תמ"ש 64536-11-16). דיונים לא קצרים, לרבות סיכומים בע"פ נתקיימו, בתובענות שהדיון בהם אוחד, ביום 25.1.17 וביום 9.3.17 וכמו כן התרתי לצדדים לבקשתם לאחר קבלת הפרוטוקול המוקלט להגיש הבהרה בכתב לסיכומיהם.

רקע כללי:

1. התובע (להלן: "האב") והנתבעת (להלן: "האם") נישאו כדמו"י בספטמבר 2006 מנישואין אלה נולדה ביום 24.1.2008 הקטינה נשוא התביעה דנן.
2. יחסי הצדדים לא עלו יפה והם התגרשו. ביום 23.2.2011 ניתן תוקף של פסק דין להסכם גירושין שנחתם בין הצדדים (להלן: "ההסכם הראשון").
3. הצדדים קבעו בהסכם הראשון כי המשמורת על הקטינה תהא משמורת משותפת וכי כל החלטה הנוגעת לענייני הקטינה תיעשה בהסכמה בין הצדדים.
4. לעת ההיא, התגוררו הצדדים ב'. במהלך שנת 2013 התברר לאב כי בכוונת האם לעבור ביחד עם הקטינה להתגורר בת'. משכך, הגיש האב בקשה ליתן צו שימנע מהאם לעשות כן ([תמ"ש 228-01-13](#)) (להלן: "ההליך הקודם"). ביום 2.1.13 ניתן צו האוסר על האם לעבור ביחד עם הקטינה לעיר האם ביצעה המעבר חרף הצו.
5. בדיון שהתקיים בפני בהליך הקודם ביום 13.8.13 הסכימו הצדדים לאמץ את המלצות התסקיר שהוזמן במסגרת אותו הליך כך שהמשמורת הקבועה על הקטינה תהא בידי האם וכן, קבעו את הסדרי הקשר בין האב לקטינה, את נקודת המפגש לאיסוף הקטינה הן ב' והן בת' וחלוקה של חגי תשרי לאותה שנה ספציפית. כמו כן, ניתנו סמכויות לעו"ס לסדרי דין לפי [סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות](#) למשך שנתיים, סמכויות אשר בוטלו לאחר זמן מה לבקשת העו"ס

לסדרי דין, והצדדים הופנו ל"מרכז דעה" (אליו טרם פנו עד היום). יתר סעיפי ההסכם הראשון נותרו על כנם (להלן: "ההסכם השני").

התובענה להעתקת מקום המגורים בתמ"ש 18812-07-16 והתובענה לצו מניעה קבוע בתמ"ש 46396-06-16:

6. בהליך הנוכחי מבקשת האם לעבור ביחד עם הקטינה מפי, המרוחקת כ-50 ק"מ מי, לפי המרוחקת כ-80 ק"מ מי. ואילו האיש מבקש כי ביהמ"ש לא יאשר המעבר וימנע אותו מן הטעם שהדבר יפגע בקשר בינו לבין הקטינה ובטובתה.

המתווה הנורמטיבי:

7. [סעיף 18 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות](#), התשכ"ב-1962 קובע כי ככלל, קביעת מקום מגוריו של הקטין, ככל פעולה בעניינו, תיעשה תוך הסכמה משותפת של שני ההורים. בהעדר הסכמה, על בית המשפט להכריע במחלוקת בהתאם לעקרון טובת הילד, כקבוע [בסעיף 25 לחוק](#).

8. לא אחת נקבע, כי עקרון טובת הילד הינו עקרון עמום, אליו יוצק בית המשפט תוכן בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה. כמו כן, על בית המשפט לשקול בכל מקרה ומקרה את טובתו הקונקרטי של הקטין שעניינו נדון בפניו (ר' למשל [בג"ץ 5227/97 דויד נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פ"ד נה\(1\) 453](#)).

9. ההכרעה בדבר טובת הקטין מבוססת, מטבע הדברים, על מכלול הראיות המונחות לפתחו של בית המשפט. לרבות, תסקירים וחוות דעת מומחים מקצועיים, להם יש את הכלים המתאימים, המומחיות המקצועית והניסיון הדרוש. חוות דעת של גורמים מקצועיים הינה כלי עזר בעל משקל משמעותי והכרחי בתובענות מסוג זה. חוות הדעת ובכלל זה תסקיר עו"ס לסדרי דין מספקים התרשמות אובייקטיבית מקצועית, המסייעת לבית המשפט להכריע בסוגיה בעלת רגישות וחשיבות עליונה כגון דא.

10. במקרה שלפני הוזמן והוגש תסקיר עו"ס לסדרי דין. הגם שתסקיר אינו בגדר חוות דעת כמשמעותה [בסעיף 20 לפקודת הראיות](#) [נוסח חדש], התשל"א-1970 נקבע בפסיקה כי אין כל מניעה לייחס משקל לאמור בו ולראות בו כחוות דעת [ר' בין היתר, [בע"מ 4259/09 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה](#), (פורסם בנבו-13.7.06); [בע"מ 5072/10 פלוני נ' פלונית](#), (פורסם בנבו-26.10.10); [תמ"ש \(ת"א\) 4745-07-12 א.ג. נ' א.ג.](#) (פורסם בנבו-16.12.12)].

11. נקבע כי, "חוות דעתם של מומחים מהווה, אפוא, מכשיר חשוב בו מסתייע בית המשפט בבואו להכריע בשאלות הנוגעות לטובתו של הקטין וככלל, אף יאמץ בית המשפט את המלצת המומחים שאותם מינה, אלא אם כן קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל ממשי, המצדיקים סטייה מאותה המלצה." [ר' בע"מ 9358/04 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו – 2.5.05); בע"מ 749/05 ע.מ.נ' ר.מ. (פורסם בנבו)].

מן הכלל אל הפרט:

12. לצורך בדיקת העניין ומתן המלצות מקצועיות הוזמן כאמור לעיל תסקיר שהוכן על ידי העו"ס, הגב' שני בחרי מעיריית ת' (להלן: "העו"ס"), ביום 15.12.2016 (להלן: "התסקיר").
13. לצורך כתיבת התסקיר נפגשה העו"ס עם האם, עם האם ובת זוגתה ופגישה נוספת עם האב, קיימה שיחות טלפוניות עם הצדדים וביקרה בבית האם שם פגשה את הקטינה וכמו כן התייעצה עם גורמים מקצועיים שונים.
14. בתסקיר התייחסה העו"ס בין היתר לסיבת המעבר, להשפעה אפשרית של המעבר על הקשר בין הקטינה לאב ולטובת הקטינה. בדיונים שנתקיימו בפני נחקה העו"ס על התסקיר וגם הצדדים נחקרו על תצהירי העדות הראשית אשר הגישו. כמו כן שוחח בית המשפט ישירות עם הקטינה בלשכתו בנוכחות נציגת יחידת הסיוע ושמע את קולה (תרשומת חסויה של השיחה סרוקה בתיק). יצוין כי אין בתסקיר שהוגש מספרי עמודים או חלוקה לסעיפים דבר המקשה על ההפניות ולפיכך צויינו בהפניות לתסקיר מספרי העמודים בלבד.

סיבת המעבר

15. כפי העולה מן התסקיר ומעדות האם, האם מנמקת בקשתה בכך שיוקר המחיה הקיים באיזור ת' בכלל ובפרט יוקר שכר הדירה גורמים לה לקשיים כלכליים היא נאלצה לעבור דירה לאחרונה ולא ברור אם תצליח לעמוד בתשלומי שכר הדירה החדשה העולים על משכורתה. היא מבקשת למצוא דירה אשר תוכל להתגורר בה לאורך זמן ובכל להעניק לבתה יציבות וביטחון דבר שאינו אפשרי במצב הקיים. כמו כן אין לאם מערכות תמיכה בת'. מצב זה גורם לאישה מצוקה ותסכול. (עמ' 2 לתסקיר).

16. לטענת המבקשת עלויות המחייבה בפ' נמוכות משמעותית מעלויות המחייבה בת' כך, שבמעבר יתאפשר לאם לגדל את בתה ברווחה כלכלית יחסית ובסביבה מתאימה יותר לילדים ובמטרה לאפשר לה חיים יציבים וראויים ללא מעברים נוספים. יש קורלציה בין טובת האם לטובת הקטינה שכן, שיקוליה הכלכליים של האם הינם

- המפתח לאיכות חייה וחיי הקטינה בהתחשב בעובדה כי נטל גידול הקטינה רובץ על כתפי האם בלבד.
17. הנימוק העיקרי לרצונה של האם לעבור דווקא לאיזור פ' הוא העובדה שמשפחת בת זוגה הנוכחית (המתגוררת ביחד עם האם והקטינה מזה כחצי שנה) מתגוררת באזור יחסיה עמם טובים ויש בידם לתמוך בה ובקטינה רגשית וכלכלית. (עמ' 2 לתסקיר).
18. לדברי האם היא מייחסת חשיבות רבה לקשר של הקטינה עם אביה ואולם טוענת כי לא קיים הבדל ניכר בין הנסיעה מ'י לת' ובין הנסיעה מ'י לפ' לטענתה האב עושה את המינימום הנדרש כדי להיות מעורב בחיי בתו ומינימום זה יוכל לעשות גם אם מקום המגורים יהא בפ' כך שטובת הבת לא תפגע (עמ' 2 לתסקיר).
19. לפי בדיקת העו"ס לאב ולקטינה יש מערכת יחסים טובה ומשמעותית, האב ובני משפחתו מעניקים לקטינה יציבות וביטחון והיא התרשמה כי התנהלות האב עקבית מאוד בכל הקשור לבת. (עמ' 4 לתסקיר).
20. מסקנות העו"ס בתסקיר היו כי העתקת מקום המגורים עלולה לפגוע לרעה בקשר של הקטינה עם אביה וכי הגדלת המרחק הפיסי תיפגע ולא תאפשר קיום פעילות משותפת של האב עם הקטינה כגון-הגעתו של האב למסגרת החינוכית בימי ראשון בבוקר וקיום מפגשים באמצע השבוע. כמו כן התרשמה העו"ס כי הגדלת מרחק הנסיעה בין בית האב לבית האם יפגע בקטינה ויגרום לה לטרטור(עמ' 4 לתסקיר).
21. באשר לסיבה המרכזית שמניעה את האם לעבור לפ' דווקא-הקרבה לבני המשפחה של בת זוגתה התרשמה העו"ס שמאחר שמדובר במערכת יחסים לא ארוכה אשר טרם נבחנה בפרספקטיבה של זמן ממושך עדיין לא ניתן לבסס עליה החלטה כה משמעותית כבענייננו שכן אם תתפרק תיפול התשתית למעבר.
22. בסיום התסקיר ציינה העו"ס כי התלבטה רבות בבקשת האם והתייעצה עם גורמים מקצועיים רבים וכי נוכח מורכבות ההמלצה בדילמה המתוארת לעיל התקיים דיון בו השתתפו מלבד העו"ס מירי בר אור רכזת סדרי דין עירונית, אביטל קדמוני רכזת סדרי דין אגפית ומנהלת התחנה לטיפול זוגי ומשפחתי (שאף הוסיפה בקצרה דברים בעדות בפני) אשר בסופו הוחלט כי אין באפשרות העו"ס להמליץ על העתקת מקום מגורי האם יחד עם הקטינה לפ' חרף המחיר שעלולה האם לשלם. (עמ' 4 לתסקיר בסופו).

חקירת העו"ס

23. מאחר שבחקירתה הודתה העו"ס כי מסקנתה לגבי הארכת זמן הנסיעה בין ת' לפ' ביום ראשון בבוקר בכשעה מבוססת על הערכה בלבד ועל נתונים שמסר לה האב הקדישו הצדדים זמן חקירה רב לביורר שאלת זמן הנסיעה ובכמה זמן נוסף מדובר) בכתב הטענות טענה האם בתחילה כי מדובר בתוספת של עשרים דקות בלבד לכל כיוון, שגם הוא זמן רב די והותר). חשוב לציין לעניין זה את העובדה שהאב מתנייד באמצעות תחבורה ציבורית, שזמן הנסיעה בה תלוי, בין היתר, בשעת יציאת האוטובוס ועומסי תנועה. האם טענה כי האב יכול לעשות שימוש במכוניתם של הוריו כפי שהוא עושה לעתים אך מקובלת עלי טענת האב לא ניתן לבסס הסדרי ראייה קבועים על נכונות אקראית של צד שלישי שאינו צד להליך זה.

24. על פי הראיות שהוצגו בפני (ובין היתר עדות האם עצמה כי זמן הנסיעה בשעות הבוקר באמצע השבוע עומד על כשעה ו-49 דקות [ר' עמ' 128 ש' 3-1) התרשמתי כי הנסיעה לפ' בתחבורה ציבורית מאריכה את הדרך בצורה משמעותית מן הנסיעה היום ל... וכי הערכת העו"ס תואמת את המציאות. כמו כן, מדף פירוט זמני הנסיעה בתחבורה הציבורית שצורף לתצהיר האב עולה המעבר המבוקש עלול לפגוע בהגעת הקטינה למוסד החינוכי בשעה היעודה בימי ראשון וכן, במעורבות האב בחינוכה כך שלא יתאפשר לו לקיים המפגשים עם מחנכת הקטינה באופן סדיר ולהמשיך להיות מעורב בהליך חינוכה של הקטינה.

25. למרות שממצאי העו"ס לא נסתרו בחקירתה בפני היא שבה וציינה כי מדובר בדילמה מאוד מורכבת וליבה עם ההורים ועם כל בקשה של כל אחד מהם ואולם היא בחנה את טובת הילדה. (עמ' 11 ש' 11-1) וכן בהמשך אותו עמוד היא שבה והדגישה כי לאור הנתק הקיים בין הצדדים הגדלת המרחק תפגע במצב הקיים. העו"ס חזרה וציינה כי כל הסיבות שהועלו על ידי האם בבקשתה נלקחו בחשבון ונוכח הדילמה והמורכבות התקיים דיון מקצועי עם צוות בכיר וההמלצה נשקלה בכובד ראש. (עמ' 18 ש' 21-32)

שונות

26. לא מצאתי ממש בטענת האם כי ההסכמים בין הצדדים מתירים להעתיק את מקום מגוריה של הקטינה ללא הגבלה כלשהי וזאת בהסתמך על הוראות ס' 1.1 להסכם השני הקובע כי אין באמור בהסכם כדי להגביל את מי מהצדדים מלעבור לכל מקום אחר בישראל ומקובלת עלי פרשנות האב כי מדובר במי מההורים ולא בקטינה. (שינוי המשמורת לא עמד על הפרק).

לסיכום

27. לאור האמור ומשלא מצאתי כי קיימים טעמים נכבדים המצדיקים סטייה מהמלצות העו"ס בתסקיר אני מאמץ אותן ודוחה את בקשת האם לעבור מן העיר ת' לעיר פ'.

התביעה לעדכון הסדרי הקשר תמ"ש 1566-04-16:

28. אין מחלוקת בין הצדדים כי יש לעדכן את הסדרי הקשר בין האב לקטינה.
29. הסדרי הקשר בין האב לקטינה מתקיימים כיום בשלושה סופי שבוע בחודש – האם מביאה את הקטינה ל"י בימי שישי והאב מחזירה בימי ראשון ישירות למסגרת החינוכית. במסגרת הסדרי הקשר שנקבעו בהסכמה הוחלט כי האב יפגוש את הקטינה פעם בחודש באמצע השבוע. הסדרי הקשר באמצע השבוע אינם מתקיימים (להלן: "הסדרי הקשר כיום").
30. לטענת האב, בהסכם השני קבעו הצדדים כי הסדר זה תקף עד לעליית הקטינה לכיתה א' שאז תידרש העו"ס לעניין זה. סמכויות העו"ס בוטלו לאחר זמן מה לבקשת העו"ס לסדרי דין. בפועל אין כיום בין הצדדים הסדר כולל וממצה של הסדרי הקשר המותאם לגילה של הקטינה ולהיותה בבית ספר וכן, לא קיימת חלוקה מסודרת ותקפה של החגים והחופשות לאורך כל השנה. מצב זה גרם לכך שהסדרי הקשר עם האב מופחתים באופן שיטתי על ידי האם בהתאם לנוחיותה והעדפותיה.
31. לטענת האם, האב מתפרץ לדלת פתוחה שכן, אף האם סבורה כי יש לעדכן את הסדרי הקשר בין האב לקטינה. האם רואה חשיבות עצומה בקשר של הקטינה עם שני הוריה ואין האם מנסה לפגוע בקשר של האב עם הקטינה. יש למנות עו"ס לסדרי דין אשר תיתן את המלצותיה בהתאם לטובת הקטינה וצרכיה.
32. ביום 12.9.16 הוגש תסקיר העו"ס, לעניין הסדרי הקשר, בו הומלץ כי הקטינה תשהה בבית האב בכל סוף שבוע שני לסירוגין. האם תביא את הקטינה לבית האב ביום שישי עד השעה 14:30 והאב יחזיר את הקטינה ביום ראשון בבוקר ישירות למסגרת החינוכית. האב יפגוש את הקטינה פעמיים בחודש באמצע השבוע בת' בשעות אחר הצהריים. כמו כן, נקבעו הסדרי הקשר בין האב לקטינה בתקופה החגים והחופשות כמפורט שם.
33. האב מתנגד לאימוץ המלצות התסקיר מן הטעם שהתסקיר אינו מאוזן נותן משקל יתר לטענות האם ביחס לצרכיה החברתיים של הקטינה. זאת, על חשבון זמני השהות

של הקטינה עם האב ומשפחתו החדשה וכן עם המשפחה המורחבת. ואילו האם ביקשה לאמץ את המלצות התסקיר לעניין הסדרי הקשר.

34. ב"כ האב ביקרה את העו"ס עם העובדה כי נעזרה בעו"ס אחרת, הגב' נעמי תמיר, ולא קיימה ביקור בבית האב בעצמה, העו"ס הסבירה כי מאחר שהאב מתגורר בעיר אחרת מקובל ונהוג להיעזר בעו"ס במקום המגורים של הנבדק במיוחד שמדובר בסיוע של עו"ס המכירה את המשפחה מאחר הייתה מעורבת בכתיבת התסקיר בהליך הקודם. ההסבר שסיפקה העו"ס מקובל עלי והוא נהוג כדבר שבשגרה ואין אני סבור כי יש בהסתייעות בעו"ס מעיר מגוריו של התובע כדי לפגום בהמלצות התסקיר.

35. כאמור, האב חלק על המלצות התסקיר ובהקשר זה העידה העו"ס כי צרכי הקטינה משתנים בהתאם לגילה. הקטינה, כיום בת 9, הביעה את רצונה בפני העו"ס להיות מעורבת ולקחת חלק בפעילויות המתקיימות מטעם בית הספר, בשעות אחר הצהריים ובימי שישי ושבת. דבר שיגרום לקטינה להרגיש "שייכות" מבחינה חברתית. הקטינה שיתפה את העו"ס בכך שהיא מרגישה תחושת פספוס כאשר היא לא משתתפת בפעילויות המתקיימות בסופי שבוע. כמו כן, התרשמות העו"ס הייתה כי יש לאפשר לאם זמן איכות עם הקטינה גם בסופי שבוע [ר' עמ' 43 ש' 25-31; עמ' 44 ש' 1-16; עמ' 51 ש' 14-16 וכן, עמ' 46 ש' 5-16].

36. העו"ס ביססה את המלצותיה על טובת הקטינה כמתחייב [ר' עמ' 49 ש' 11-14].

37. העו"ס העידה גם כי בשיחה עם האב בקשר לבקשתו להרחיב את הסדרי הקשר הוא ציין בפניה כי דודתו מתגוררת במרכז הארץ וניתן לקיים מפגשים בביתה [ר' עמ' 53 ש' 5-20]. יוצא אפוא, כי הרחבת הסדרי הקשר, כמומלץ בתסקיר, לא יפגעו בטובת הקטינה ולא יגרמו לאב בהכרח "להסתובב ברחובות ת"י" כדברי באת כוחו בדיון שהתקיים בפני ביום 7.3.17. כן העידה בפני האם, כי ישנן פעילויות רבות ומגוונות, ב..., שניתן להשתתף בהן ביחד עם הקטינה בשעות אחר הצהריים באמצע שבוע כדוגמת סרט, גלישה ועוד [ר' עמ' 128 ש' 5-22].

38. כמו כן, העידה העו"ס כי המלצתה ניתנה מתוך מטרה "לקרב את האבא לעולם של הילדה" [ר' עמ' 53 ש' 29]. זאת, מן הטעם שקיימת דיכוטומיה בין המתרחש בבית האב למתרחש בבית האם ויש לשמור על רצף כלשהו בחיי הקטינה [ר' עמ' 54 ש' 1-7].

39. לא מקובלת עלי טענת האב כי בשל הפגיעה במפגשים של הקטינה עם בני המשפחה המורחבת מצד אביה יש להורות כי הקטינה תשהה עם האב בשלושה סופי שבוע

בחודש [ר' עמ' 56 ש' 1-32 וכן, עמ' 57 ש' 1-4]. שהרי, כאמור, צרכי הקטינה השתנו ועתה היא זקוקה גם לסופי שבוע בהם תבלה עם אמה ותשתתף בפעילויות חברתיות המתקיימות בימי שיש או שבת.

40. סבורני כי העו"ס ערכה איזון נכון וראוי בין צרכי הקטינה להעדפותיו של האב. ולא מצאתי כל טעם נכבד המצדיק סטייה מהמלצות אלה.

41. לאור כל האמור לעיל, אני מאמץ את המלצות העו"ס בתסקיר גם לעניין הסדרי הקשר ונותן להן תוקף של פסק דין.

התובענה לפי פקודת ביזון בית משפט - תמ"ש 64536-11-16:

42. באשר לתביעת האב לפי **פקודת ביזון בית משפט**, התרשמתי כי האם פעלה בתום לב ומתוך אמונה כי המלצות תסקיר הראשון אומצו וניתן להם תוקף של החלטה יודגש לעניין זה כי טענת האב בכתב תביעתו מתייחסת לשבת אחת בלבד וסעד לפי פקודת ביזון בית המשפט, שהוא בעל סממנים פליליים, צופה פני העתיד ואינו עונש על העבר. מאחר שבסופו של יום אומצו המלצות התסקיר וקיבלו תוקף של פסק דין וכאמור התרשמתי שפעולת האם הייתה בתום לב הנני דוחה תובענה זו.

לסיכום:

43. לאור כל האמור לעיל, הנני מאמץ את המלצות העו"ס בשני התסקירים הן לעניין העתקת מקום המגורים והן לעניין עדכון הסדרי הקשר נותן להם תוקף של פסק דין. בקשת האם להעתקת מקום מגורי הקטינה לפי נדחית בזאת והסדרי הקשר בין האב לקטינה יעודכנו כמפורט בתסקיר ובפסק הדין לעיל. תובענת האב בעילה של ביזון בית המשפט נדחית בזאת.

בנסיבות העניין, איני עושה צו להוצאות לטובת מי מהצדדים.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים באמצעות ב"כ ולעו"ס לסדרי דין ותסגור התיקים שבכותרת.

פסק הדין ניתן לפרסום ללא שמות הצדדים או פרטים מזהים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום

ניתן היום, כ"ב ניסן תשע"ז, 18 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.

איתי כץ 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)